

ДОБРЕ БУТИ НЕЗАЛЕЖНИМИ

24 серпня в Україні національне свято: день незалежності. Хоча у деякого настрої мінорні. Кажуть, незалежність більше обіцяла, ніж дала. Чого вони чекали? Молочних річок з масляними берегами? Під відкритим небом такого ніколи не буде. От у себе вдома кожен може кип'ятити молоко і мазати маслом скільки душа забажає. На щастя, продукти у нас не по картках.

Незалежність – не діжка з медом, а пуд солі, який додає смаку нашому життю і який ми всі разом потихеньку їмо в своїй рідній країні.

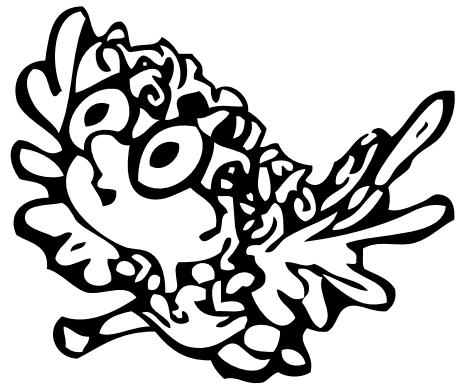
Незалежність спокушає тим, що вона може бути особистою. Недарма у зверненні українського парламенту до народу в 1991 році з приводу нашої самозваної незалежності було сказано: «Незалежність України – це право і обов'язок збудувати правову демократичну цивілізовану державу, де основними цінностями будуть реальність прав і суверенітет особистості, гарантованість розвитку і гідності кожного громадянина».

Суверенітет особистості! Це звучить так само сильно, як державний суверенітет. І, по суті, обидва суверенітети однаково багато значать. Обидва доводиться відстоювати у боротьбі з собою та з іншими, поки б'ється серце.

Незалежність спокушає гарантіями свободи слова і свободи підприємництва, хоча це не заважає одним промивати мізки та навіювати табу, щоб люди боялися «нести відсебеньки», а іншим – забороняти «стихийну торгівлю» і вибивати дань з підприємців. На те й шука у ставку, щоб карась не дрімив. Без борців проти свобод ми б швидко забули, що свої свободи слід ретельно охороняти, долаючи наш власний потяг до крайнощів: не множити табу, але й не зловживати свободами. Посолити за смаком добре, пересолити – погано.

Де сіль, там і перець, отже, без гострих відчуттів не обійдеться. Диктатура, корупція, міліцейське свавілля, судове беззаконня, загальна войовнича безграмотність та нетерпимість, позавчорашня інфраструктура, темні століття у гуманітарних науках, ледве-ледве і неохоче замасковані риторикою в душі паризької комуні (замість потріпаного «Бог» пишемо п'янке слово «Суспільство»), і вода середньовічного теологічного трактату дивом перетворюється на вино постмодерної дисертації з соціології), патерналізм, соціалізм, правовий нігілізм та злидні на кожному кроці – повний асортимент спецій. Життя смалить у вільній Україні, його ніяк не можна назвати пісним. І я не проти. Я проти тих, хто проти незалежності. Мене заносить вгору крутий виток діалектичної спіралі заперечення заперечення.

Продовження на 2-й сторінці.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 16 (30)

30.08.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,

м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

ДОБРЕ БУТИ НЕЗАЛЕЖНИМИ

Початок на першій шпальті.

Один відомий київський громадський діяч нещодавно таврував у своєму блозі співвітчизників: мовляв, барани ви всі, інфантильні одинаки, кожен пнеться у месії і хоче жити сам по собі, а треба всім крокувати строем. Не вистачало їм тільки вишикуватися в один стрій! Вони б затоптали половину країни, крокуючи під чиюсь дуаку навпростець до кривавої утопії...

Нам пощастило, що ми – не стадні тварини. Ми одинаки. Одинацтво не тільки стримує руйнівну енергію борців, протестуючих, месників, але й розвиває наше творче начало, допомагає краще розрахувати свої сили, не піддаватися ілюзіям, твердо знати, що у будь-якій конструктивній справі ми можемо по-справжньому покласти лише на себе, а з іншими треба старанно домовлятися, щоб кожен бачив користь для себе.

Поки одинаки-борці борються, одинаки-творці творять. Одні не заважають іншим. Це справжній баланс сил, досконалий і до того ж природний суспільний устрій. Влада проти опозиції, опозиція проти влади. Завжди купа фракцій-суперників. І мені подобається ця фракційність, це неперевершене сектантство, вічне змагання протестуючих, хто кого перепротестує, це випускання пару без крові та без образ. Тут стає переможцем той, хто впевнено і методично робить свою добру справу на загальне благо або, як мінімум, не на шкоду всім, з мовчазної згоди наговпу протестуючих, які заздять та мстяться більш злобному, страшному і дико самовдоволеному конкурентові.

Дай Бог кожному з нас зберігти самотійність, вибачливість, бойовий настрій, щоб ми завжди почувалися незалежними і повилилися розумно, але вільно та відверто. Коли я кажу «ми», маю на увазі не тільки українців. Мені б хотілося розділити сьогодні своє свято, цей день незалежності зі всіма людьми, незалежно від національності, громадянства, філософських, релігійних переконань, світоглядів, моралей та фантазій, кольору карми і шкіри, розміру гаманця, особливостей менталітету та почуттєвої конституції, сексуальної орієнтації і тому подібних стигм.

Якщо і може бути щось об'єднуюче для всіх людей, так це – прагнення бути незалежними.

Відкритий лист Міністрові освіти Д. Табачнику

Великодушний добродію,

Ви реформуєте середню та вищу школу, але реформуєте її неправильно: посилюєте її найгірший

Релігійний
бюлетень
№ 16 (30)
30.08.2013

бік – зацикленість на примусовій соціалізації. Будемо відвертими: шкільні установи за своїм устроєм та атмосферою подібні до тюремних. Там практично нема місця для самотійного життя як творчості, експериментування, праці, здобутків та винагород – лише тортури надміром дисципліни, балаканини та писанини в зошити.

Високо оцінюється лояльність, а не цікавість та вільне здобуття знань.

Ніхто не питає в учнів, що вони хочуть знати.

Самотійне мислення карається.

Відбувається жорстоке механістичне «формування особистості» на основі бачення людини не самотійним суб'єктом самовизначеного буття, а вузькопрофільним інструментом реалізації чужих задумів, об'єктом маніпуляцій та споживання жорстко і примітивно запрограмованими суспільними інституціями.

Людину втискують у прокрустове ложе вузької функціональності.

Людині, яка має усвідомлювати свою універсальність як творця та співвласника усіх суспільних інституцій, натомість навіюється містичне світобачення раба суспільства, що належить суспільству, а не собі.

Людину, яка має творити себе, переконують у необхідності з дитинства раз і назавжди завчити готові безальтернативні відповіді на всі важливі питання.

Дозвольте дати Вам пораду. Ви можете повернути свої реформи у русло сприяння самотійному розвитку новоселів всесвіту, не знущатися над їх розумом, не красти їх вільний час і не калічити їх життя. Примусові та контролюючі функції школи обмежуються. Школа стає місцем узгодження інтересів учня та вчителя, а не диктатури вчителя.

Освіта перестає бути класовою, вона стає особистою і збагачує вмілих одинаків знаннями в усамітненні з книжками та з власними комп'ютерами, у самотійному оволодінні часом, природою і суспільством, у вільному пошуку згоди та взаємної вигоди з іншими людьми.

Вічна традиція одинацтва, з якої вирости всі школи, релігії та держави, і нині жива в душі кожної людини. Хай Вас не обманює те, що мало хто наважується звати себе одинаком – ми живемо у добу моди на заперечення, тому мільярди одинаків усамітнюються у парадоксальний спосіб боротьби з одинацтвом; в глибині душі Ви такий самий одинак, як і ми. Адже об'єднання – це одиниця. Ствердження і заперечення – два боки одного всеохопного Божого дару одинацтва, і за доброю волею Бога розвиток людини триває незалежно від того, згодні Ви чи заперечуєте. Зрештою, традиції нинішньої школи, де освіта є карою, а не послугою, і далі справедливо каратимуть безплідністю, безперспективністю та агресивним самоприниженням своїх прихильників, упосліджених вчителів та учнів, за їх гріхи несамостійності, соціального фундаменталізму, стадності та індивідофобії.

Вірте в себе, будьте вірним собі, володійте собою, і Бог допоможе Вам. Благословляємо Вас на спокуту гріхів каральної освіти і творення нової, природної та людяної школи.

Українська Душевна спільнота

ХОРОШО БЫТЬ НЕЗАВИСИМЫМИ

24 августа в Украине национальный праздник: день независимости. Правда, у многих настроения минорные. Мол, независимость больше обещала, чем дала. А чего они ждали? Молочных рек с кисельными берегами? Под открытым небом такого никогда не будет. Зато у себя дома каждый волен варить кисель и кипятить молоко сколько душе угодно. Благо, продукты у нас не по талонам.

Независимость – не бочка меда, а пуд соли, который добавляет вкуса нашей жизни и который мы все вместе потихоньку кушаем в своей родной стране.

Независимость подкупает тем, что она может быть личной. Недаром в обращении украинского парламента к народу в 1991 году по поводу нашей самозванной независимости говорилось: «Независимость Украины – это право и обязанность народа построить правовое демократическое цивилизованное государство, где основными ценностями будут реальность прав и суверенитет личности, гарантированность развития и достоинства каждого гражданина».

Суверенитет личности! Это звучит так же гордо, как государственный суверенитет. И, по сути, оба суверенитета одинаково много значат. Оба приходится отстаивать в борьбе с собой и с другими до последнего удара сердца.

Независимость подкупает гарантиями свободы слова и свободы предпринимательства, хотя это не мешает одним промывать мозги и внушать табу, чтобы люди боялись «нести отсебятину», а другим – запрещать «стихийную торговлю» и требовать дани с предпринимателей. На то и щука, чтобы карась не дремал. Без борцов против свобод мы бы скоро забыли, что свои свободы надо бдительно охранять, преодолевать нашу собственную тягу к крайностям: не плодить табу, но и не злоупотреблять свободами. Солить по вкусу хорошо, пересаливать плохо.

Где соль, там и перец, так что без острых ощущений никак не обойтись. Диктатура, коррупция, милицейский беспредел, судебный произвол, всеобщая воинственная безграмотность и нетерпимость, позавчерашняя инфраструктура, темные века в гуманитарных науках, с трудом и очень неохотно маскирующиеся риторикой в духе парижской коммуны (вместо затертого «Бог» пишем пьянящее слово «Общество», и вода средневекового теологического трактата чудом превращается в вино постмодерной диссертации по социологии), патернализм, социализм, правовой нигилизм и нищета на каждом шагу – полный букет приправ.

Продолжение на 2-й странице.

УКРАИНСКОЕ
ДУШЕВНОЕ
ОБЩЕСТВО

ИДЕАЛИСТ

Религиозный бюллетень «Идеалист»
("Идеалист", "Idealist")

№ 16 (30)

30.08.2013 г.

Свидетельство о государственной регистрации
печатного средства массовой информации
КВ № 19005-7795Р, выдано Государственной
регистрационной службой Украины 05.06.2012 г.

Цена 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Подписной индекс 68183.

ISSN 2305-5510

Основатель, редактор, издатель:

Шеляженко Юрий Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адрес редакции, издателя, типографии:

ул. Тверской тупик, д. 9, к. 82,

г. Киев, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 экз.

Программные цели (основные принципы):

Утверждение индивидуальности и гласности;
пропаганда идеологий креативного идеализма и
суверенитета личности; открытое выражение и
свободное распространение религиозных
убеждений верующими гражданами
вероисповедания (религии) Веры в Наивысшую
Ценность Человека; проповедь откровений;
реализация прав на свободу слова,
мировоззрения и вероисповедания, на
информацию; критика и преодоление
дискриминации по признаку массовости
(коллективности) и иных видов противоправной
дискриминации; защита и развитие свободной
души, прав, свобод, интересов человека и
гражданина, общественного блага, социальных
ценностей, истины, веры, добра, ответственности
перед Богом, народом, собственной совестью,
здорового смысла и верховенства права.

ХОРОШО БЫТЬ НЕЗАВИСИМЫМИ

Религиозный
бюллетень
№ 16 (30)
30.08.2013

Начало на первой полосе.

Жизнь жжот в свободной Украине, ее никак нельзя назвать постной. И я не против. Я против тех, кто против независимости. Меня заносит вверх крутой виток диалектической спирали отрицания отрицания.

Один известный киевский общественный деятель недавно клеймил в своем блоге соотечественников: мол, бараны вы все, инфантильные одиночки, каждый претя в мессии и хочет жить сам по себе, а надо всем объединиться и зашагать строем. Не хватало им только стать в один строй! Они бы затоптали полстраны, шагая под чью-то дудку прямиком в кровавую утопию...

Нам повезло, что мы – не стадные животные. Мы одиночки. Одиночество не только сохраняет разрушительную энергию борцов, протестующих, мстителей, но и развивает наше творческое начало, помогает лучше рассчитать свои силы, не питать иллюзий, твердо знать, что в любом конструктивном деле мы можем по-настоящему положиться только на себя, а с остальными надо старательно договариваться, чтобы каждый видел свою выгоду.

Пока одиночки-борцы борются, одиночки-творцы творят. Одни не мешают другим. Это настоящий баланс сил, совершенное и притом естественное общественное устройство. Власть борется с оппозицией, оппозиция с властью. Всегда куча соперничающих фракций. И мне нравится эта фракционность, это замечательное сектанство, вечное соревнование протестующих, кто кого перепротестует, это выпускание пара без кулаков и без обид. Здесь становится победителем тот, кто уверенно и методично делает свое доброе дело на общее благо или, как минимум, не на вред всем, с молчаливого согласия толпы протестующих, которые завидуют и мстят более злобному, страшному и дико самодовольному конкуренту.

Дай Бог каждому из нас сохранить самостоятельность, привередливость, боевой настрой, чтобы мы всегда чувствовали себя независимыми и вели себя разумно, но свободно и откровенно.

Под «нами» я подразумеваю не только украинцев. Мне хотелось бы разделить сегодня свой праздник, этот день независимости со всеми людьми, независимо от национальности, гражданства, философских, религиозных убеждений, мировоззрений, моралей и фантазий, цвета кармы и кожи, размера кошелек, особенностей менталитета и чувственной конституции, сексуальной ориентации и тому подобных стигм.

Если и может быть что-то, объединяющее всех людей, так это – стремление быть независимыми.

Открытое письмо Министру образования Д. Табачнику

Великодушный добродетель,

Вы реформируете среднюю и высшую школу, но реформируете ее неправильно: усиливаете ее худшую

сторону – заикленность на принудительной социализации. Будем откровенны: школьные учреждения по своему устройству и атмосфере подобны тюремным. Там практически нет места для самостоятельной жизни как творчества, экспериментирования, труда, достижений и наград – только пытки излишней дисциплиной, болтовней и писаниной в тетрадах.

Высоко оценивается лояльность, а не интерес и свободное приобретение знаний.

Никто не спрашивает учеников, что они хотят знать.

Самостоятельное мышление карается.

Происходит жестокое механистическое «формирование личности» на основе видения человека не самостоятельным субъектом самоопределяющегося бытия, а узкопрофильным инструментом реализации чужих замыслов, объектом манипуляций и потребления жестко и примитивно запрограммированными общественными институтами.

Человека втискивают в прокрустово ложе узкой функциональности.

Человеку, который должен осознавать свою универсальность как творец и совладелец всех общественных институций, вместо этого внушается мистическое мировоззрение раба общества, принадлежащего обществу, а не себе.

Человека, который должен творить себя, убеждают в необходимости с детства раз и навсегда заучить готовые безальтернативные ответы на все важные вопросы.

Позвольте дать Вам совет. Вы можете повернуть свои реформы в русло содействия самостоятельному развитию новоселов вселенной, не издеваться над их разумом, не красть их свободное время и не калечить их жизнь. Принудительные и контролируемые функции школы ограничиваются. Школа становится местом согласования интересов ученика и учителя, а не диктатуры учителя.

Образование перестает быть классовым, оно становится личным и обогащает умелых одиночек знаниями в уединении с книжками и с собственными компьютерами, в самостоятельном овладении временем, природой и обществом, в свободном поиске согласия и взаимной пользы с другими людьми. Вечная традиция одиночества, из которой выросли все школы, религии и государства, до сих пор жива в душе каждого человека. Пусть Вас не обманывает то, что мало кто осмеливается называть себя одиночкой – мы живем в эпоху моды на отрицание, поэтому миллиарды одиночек уединяются парадоксальным способом в борьбе с одиночеством; в глубине души Вы такой же одиночка, как и мы. Ведь единство – это единица. Утверждение и отрицание – две стороны одного всеохватывающего Божьего дара одиночества, и согласно доброй воле Бога развитие человека продолжается независимо от того, согласны ли Вы или отрицаете. В конце концов, традиции нынешней школы, где образование является карой, а не услугой, и далее будут справедливо наказывать бесплодностью, бесперспективностью и агрессивным самобичеванием своих сторонников, униженных учителей и учеников, за их грехи несамостоятельности, социального фундаментализма, стадности и индивидофобии.

Верьте в себя, будьте верным себе, владейте собой, и Бог поможет Вам. Благословяем Вас на искупление грехов карательного образования и созидание новой, естественной и человеческой школы.

Украинское Душевное общество